

El poder de la mirada i la veu

La història. París, avui. Al nadó Théo la mare no el vol, per tant, els serveis socials han d'acollir-lo i trobar-li família adoptiva, mentrestant, Jean, assistent social, l'acull a casa seva amb la muller i la filla.

Les formes. Tractar el tema de la maternitat no desitjada i l'adopció familiar de la criatura rebutjada, dóna munició per un torrencial fulletó. La cineasta

francesa Jeanne Herry (40 anys) ha preferit dramatitzar-ho des del vessant de la comèdia coral, sensiblement humanista i, malgrat el tema, divertida. Per moments, 'En buenas manos' ('Pupille', pupil·la) sembla un senyor publireportatge sobre les excel·lències professionals dels

Serveis Socials a la França del president Macron. Per segona vegada, Jeanne Herry evita caure a la trampa, propagandística (o no), dotant de vida pròpia a bona part dels personatges que envolten el petit i indefens Théo. Qui més qui menys té alguna vivència personal que condiciona la seva realitat laboral. En aquest aspecte, la comèdia s'estructura de forma fragmentària, amb anades i vingudes pels anys i pels sentiments al llarg

d'una vetllada benintencionada. Amb semblant estratègia narrativa, la Herry obliga, de grat per força, espectadors i espectadors a col·laborar tot completant el seu 'puzzle' proto-familiar. En unes altres lectures del film, 'En buenas manos' tractaria, també, de l'inefable poder dels sentits: la importància de mirar-se als ulls, del to de la veu a les oïdes, de l'olor als

narius, del tacte amb contacte amb la pell. ¿Som racionals els éssers vius? Si de cas, sensorials, i vas que et pixes. Marquem territori com el gos al fanal. Segons dicten les maneres del bon rotllo intercomunitari i interpersonal, 'En buenas manos' seria, és, una solució sociopolítica a l'alternati-

va del dret de la dona a parir, a no avortar. Sempre algú infantarà la criatura que tu engegues a dida.

El fons. Adoptar una persona és més complicat que adaptar a ella.

La imatge. L'assistent social parlant amb el nadó i les seves reaccions estomacals.

La frase. 'No has tenido un parto, has tenido un ingerto'; sosté la infermera caparruda. No és el mateix parir que ingerir.

En buenas manos

Directora:

Jeanne Herry.

Intèrprets:

Elodie Bouchez,

Gilles Lellouche,

Sandrine

Kiberlain, Olivia

Côte. França,
2018. 110'.

Funatic Lleida.